

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/322/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612217291
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612217291.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783, so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., IČO: 47234547, so sídlom v Bratislave, Ventúrska č. 16, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Marek Czompoly, advokát a konateľ, proti odporkyni B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo Z. G. T. č. XXX, zastúpenej právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47234466, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 29, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Rybár, advokát a konateľ, o zaplatenie 1.101,43 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/22/2013-68 zo dňa 21.03.2013 v znení opravného uznesenia č.k. 13C/22/2013-81 zo dňa 24.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a v závislom výroku o náhrade trov konania (štvrtý výrok) **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** v tejto časti na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 375,66 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.01.2012 do zaplatenia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok), konanie v časti o zaplatenie sumy 45,- € zastavil (tretí výrok) a odporkyni nepriznal náhradu trov konania (štvrtý výrok). V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplatenia uplatnenej sumy s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytnutí úverového rámca - revolvingového úveru a zmluvy o vydaní úverovej karty, túto vyhodnotil ako absolútne neplatnú pre nedostatok vôle odporkyne na jej uzavretie ako aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy zmluvy. Vychádzal z právneho názoru, že pokiaľ odporkyňa úverovú kartu napriek neplatnosti zmluvy využívala a čerpala finančné prostriedky z úverového rámca, získala na úkor navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinná vydať. Okresný súd dospel k názoru, že úverový rámec bol dojednaný maximálne do sumy 700,- €, preto ako nepreukázané mal tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa vyčerpala spolu sumu 977,50 €. Súčasne mal okresný súd preukázané, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi spolu sumu 324,34 €, preto po odpočítaní zo sumy 700,- € zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 375,66 € a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. V dôsledku omeškania odporkyne s vydaním bezdôvodného obohatenia po výzve navrhovateľa na jeho vydanie, zaviazal odporkyňu aj na úroky z omeškania. V dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa konanie v časti o zaplatenie sumy 45,- € zastavil. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že si ich náhradu neuplatnila. Na prejednávajúcu vec aplikoval okresný súd ustanovenia § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., § 497 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 559 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.; o zastavení konania rozhodol podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 14.05.2013 (č.l. 77-79 spisu), ktorým napadol rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu a uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f) O.s.p., pretože podľa jeho názoru dospel okresný súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne vec nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil so záverom okresného súdu o tom, že sporná zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatná pre nedostatok formy a súčasne nesúhlasil s jeho záverom, že úverový rámec bol dohodnutý maximálne do sumy 700,- €. V tomto smere poukázal na všeobecné úverové podmienky, z ktorých vyplýva, že je možné určiť aj maximálny úverový rámec, ktorý bol v tomto prípade určený sumou 1.000,- €. Okresný súd mal pri rozhodovaní o bezdôvodnom obohatení odporkyne vychádzať zo skutočne vyčerpanej sumy 977,50 € a nie zo sumy 700,- € a mal mu správne priznať sumu 653,16 €. Súčasne navrhovateľ uviedol, že odporkyňa vyzval na vrátenie peňažných prostriedkov dňa 22.11.2011, predmetná výzva jej bola doručená dňa 25.11.2011, preto mu mal okresný súd priznať úroky z omeškania od 26.11.2011 a nie od 01.12.2012; úroky z omeškania mali byť správne priznané vo výške 9,25 % ročne a to zo sumy 715,16 € od 26.11.2011 do 29.02.2012, zo sumy 713,16 € od 01.03.2012 do 03.04.2012, zo sumy 708,16 € od 04.04.2012 do 19.04.2012, zo sumy 703,16 € od 20.04.2012 do 20.11.2012, zo sumy 683,16 € od 21.11.2012 do 27.12.2012, zo sumy 663,16 € od 28.12.2012 do 18.02.2013, zo sumy 658,16 € od 19.02.2013 do 19.03.2013 a zo sumy 653,16 € od 20.03.2013 do zaplataenia. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila odporkyňa písomným podaním zo dňa 11.06.2013 (č.l. 85-86 spisu), ktorým navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Za správny považovala záver okresného súdu, že vyčerpaná bola len suma 700,- € tým, že z jej strany bola navrhovateľovi uhradená len suma 324,34 €.

Vo vyjadrení k stanovisku odporkyne k odvolaniu navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 24.07.2013 (č.l. 95-96 spisu) zotrval na svojom skutkovom tvrdení, že odporkyňa vyčerpala z úverového rámca sumu 977,50 €, ktorej vyčerpanie v konaní aj preukázal listinnými dôkazmi; v ostatnom zotrval na svojej argumentácii v podanom odvolaní. Toto vyjadrenie navrhovateľa doručil odvolací súd právnemu zástupcovi odporkyne na vedomie dňa 26.08.2013 prostredníctvom pošty (č.l. 96 p.v. spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; v zmysle § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu aj v závislom výroku o trovách konania.

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že o veci samej rozhodoval okresný súd na pojednávaní dňa 21.03.2013 (č.l. 66-67 spisu), po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok vo veci samej v znení „odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 375,- € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2012 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, konanie v časti o zaplataenie 45,- € sa zastavuje a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“. Napriek uvedenému vyhlásenému zneniu rozsudku v napadnutom písomnom vyhotovení rozsudku okresný súd vo výrokovej časti uviedol, že navrhovateľovi prisúdil sumu 375,66 € na istine oproti zneniu rozsudku vyhlásenému do zápisnice o pojednávaní, v písomnom vyhotovení vyhláseného rozsudku uviedol aj výrok, že vo zvyšku sa návrh zamietá (ktorý podľa zápisnice o pojednávaní vyhlásený nebol), konanie v

časti o zaplatenie 25,- € sa zastavuje a odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva. Chybu v písaní vo výroku o čiastočnom zastavení konania, keď namiesto vyhláseného znenia tohto výroku rozsudku, v ktorom okresný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 45,- € a v písomnom vyhotovení nesprávne uviedol sumu 25,- €, okresný súd opravil opravným uznesením č.k. 13C/22/2013-81 zo dňa 24.05.2013, ktorým opravil tretí výrok napadnutého rozsudku tak, že správne znie: „konanie v časti o zaplatenie 45,- € sa zastavuje“; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2013.

Rozsudkom sa rozhoduje o veci samej (§ 152 ods. 1 O.s.p.). V rozsudku súd vyjadruje svoj právny názor na vec, ktorú prejednáva. Rozsudok je povinný vždy verejne vyhlásiť (§ 156 ods. 1 O.s.p.). Vyhlásenie rozsudku spočíva vo verejnom oboznámení účastníkov a prítomných osôb s úplným znením výroku, ďalej vo vysvetlení dôvodov rozhodnutia a v poskytnutí poučenia o opravnom prostriedku. Vyhlásením sa výrok rozsudku stáva pre súd záväzný (§ 156 ods. 4 O.s.p.). Viazanosť súdu vyhláseným výrokom rozsudku znamená, že súd už nemôže rozhodnúť inak, než rozhodol, a že v písomnom vyhotovení rozsudku sa nesmie v žiadnom smere odchyliť od výroku, ktorý ústne predniesol pri vyhlásení rozsudku a ktorý uviedol v zápisnici o pojednávaní. O priebehu konania pred okresným súdom môže odvolací súd usudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisnice o pojednávaní. Z citovaného znenia zápisnice o pojednávaní zo dňa 21.03.2013 a písomného vyhotovenia vyhláseného rozsudku je zrejmé, že okresný súd zaťažil svoje konanie a rozhodnutie vadou podľa § 221 písm. f) O.s.p., pretože vec v rozsahu vymedzenom návrhom navrhovateľa na začatie konania neprejednal v celom rozsahu, čím mu odňal možnosť konať pred súdom (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/51/2012 zo dňa 26.06.2013 alebo sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26.02.2013). Podľa názoru odvolacieho súdu napriek tomu, že okresný súd nerozhodol o celej prejednávanej veci, nebol dôvod na vrátenie veci na doplnenie (§ 166 ods. 1 O.s.p.), pretože okresný súd síce nerozhodol o celom predmete konania, ale v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku uviedol aj výrok, ktorý nevyhlásil (nie je možné vec vrátiť len na samotné vyhlásenie tzv. doplniaceho rozsudku); súčasne samotní účastníci konania návrh na doplnenie rozsudku nepodali. Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); v novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Pre potreby ďalšieho konania odvolací súd udáva, že záver okresného súdu o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere a o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej navrhovateľ uplatnil v prejednávanej veci svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy je správny. Zo spisu vyplýva, že sporná zmluva mala byť uzavretá v rámci iného právneho úkonu, a to zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.03.2010. Táto zmluva mala v časti C umožniť odporkyni čerpanie revolvingového úveru a vydanie kreditnej karty. Okresný súd správne posúdil spornú zmluvu len ako žiadosť odporkyne o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca od navrhovateľa s tým, že tento úverový rámec má predstavovať sumu 700,- €. V čase uzavretia uvedenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.03.2010 nemala odporkyňa vôľu vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom, ako bol primárne predpokladaný, t.j. uzavrieť zmluvu o úvere, teda odporkyňa nemala vôľu uzavrieť aj ďalšiu zmluvu vo forme revolvingového úveru na čerpanie finančných prostriedkov pomocou kreditnej karty. Ide tu o zrejмый nedostatok vážnej vôle odporkyne na uzavretí spornej zmluvy; takýto právny úkon je s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný; na tom nič nemení ani navrhovateľom predložený list zo dňa 05.11.2010, ktorým odporkyni oznámil, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, pretože tento list navrhovateľa nemožno považovať za uzavretie písomnej zmluvy o revolvingovom úvere s konkretizáciou záväzkového vzťahu a so všetkými náležitostiami vyžadujúcimi zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Súčasne možno súhlasiť aj s právnym názorom okresného súdu, že predmetná zmluva je absolútne neplatná aj pre nedodržanie obligatórnej písomnej formy tohto právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na druhej strane nemožno súhlasiť so záverom okresného súdu, že odporkyňa mohla prostredníctvom kreditnej karty vyčerpať len sumu 700,- €, ktorý vychádza zo skutočnosti, že úverový rámec mal byť dojednaný len v tejto sume, pretože nemožno prihliadať na ustanovenia zmluvy, ktorá je absolútne neplatná. Pri posudzovaní rozsahu tvrdeného bezdôvodného obohatenia, ktoré mala odporkyňa na úkor navrhovateľa získať vyberaním súm pomocou kreditnej karty, je potrebné vychádzať zo sumy skutočných výberov. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že odporkyňa

realizovala výbery spolu v sume 977,50 €, predložil o tom aj dôkaz v podobe výpisov z účtu z kreditnej karty odporkyne. Pokiaľ odporkyňa v konaní tvrdila, že z úverového rámca vyčerpala maximálne sumu 700,- €, zaťažuje ju v konaní dôkazné bremeno na preukázanie tohto tvrdenia. Odvolací súd poukazuje aj na to, že zo spisu sa javia úhrady odporkyne spolu v sume 344,34 € a nie, ako konštatuje okresný súd v sume 324,34 €; konkrétne ide o úhrady uvedené navrhovateľom do odstúpenia od zmluvy v sume 262,34 €, v sume 32,- € po odstúpení od zmluvy, v sume 20,- € dňa 20.11.2012, v sume 20,- € dňa 29.12.2012, v sume 5,- € dňa 18.02.2013 a v sume 5,- € dňa 19.03.2013. Až po ustálení skutočných výberov zo strany odporkyne a jej celkových úhrad bude možné stanoviť výšku bezdôvodného obohatenia odporkyne na úkor navrhovateľa.

Vzhľadom na povinnosť odvolacieho súdu sledovať aj vady konania pred okresným súdom (§ 212 ods. 3 O.s.p.), odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že zo spisu okresného súdu vyplýva, že písomným podaním zo dňa 19.03.2013 (č.l. 57-61 spisu) okrem iného vzal navrhovateľ svoj návrh čiastočne späť v časti o zaplatenie úroku vo výške 3,60 % ročne zo sumy 1.007,74 € od 23.11.2011 do zaplatenia, o ktorom doposiaľ okresný súd nerozhodol. V dôsledku nesúladu vyhláseného znenia prvého výroku rozsudku (prisúdená suma 375,- € s príslušenstvom) s prvým výrokom písomného vyhotovenia rozsudku (prisúdená suma 375,66 € s príslušenstvom), ktorý nadobudol právoplatnosť, pretože nebol dotknutý podaným odvolaním, bude potrebné túto chybu v písaní opraviť postupom podľa § 164 O.s.p. (suma 0,66 € s príslušenstvom zostane predmetom konania a bude o nej potrebné rozhodnúť). Tiež odvolací súd upozorňuje okresný súd, že v prípade, ak vo veci opätovne rozhodne rozsudkom o zostávajúcej časti predmetu konania, bude nevyhnutné sa v odôvodnení rozsudku aspoň stručne vysporiadať s uplatneným predmetom konania z titulu dlžného úroku z úveru, dlžného poistného a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spolu s poplatkami spojenými s užívaním kreditnej karty, pretože inak bude rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný (touto vadou konania by trpel aj napadnutý rozsudok, ak by okresný súd skutočne vyhlásil výrok o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti do zápisnice o pojednávaní, pretože aj keď okresný súd v rozpore s verejne vyhláseným znením rozsudku tento výrok uviedol v písomnom vyhotovení rozsudku, odôvodnením zamietnutia uvedenej časti predmetu konania sa vôbec nezaoberal).

Odvolací súd dáva navyše okresnému súdu do pozornosti odvolanie navrhovateľa zo dňa 14.05.2013 (č.l. 77-79 spisu), ktoré môže byť podľa obsahu späťvzatím návrhu v časti uplatneného príslušenstva (úrok), resp. aj zmenou návrhu v časti uplatneného príslušenstva zostávajúcej časti predmetu konania (navrhovateľ zmenil výšku uplatnených úrokov z omeškania, dlžné sumy a obdobia omeškania), preto pred pokračovaním konania si okresný súd ozrejní predmet konania (prípadne aj výzvou na navrhovateľa) a až po ustálení predmetu konania bude v konaní pokračovať.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.